

HAKKI ZABCI

TÜRKİYE SOLUNUN
AÇMAZLARI

VE

ÇÖZÜM YOLU ARAYIŞLARI

telgrāfhane
yayınları

İçindekiler

ÖNSÖZ	9
GİRİŞ	15
Siyaset mi Yapıyoruz;	
Yoksa Siyaset Yaptığımızı mı Sanıyoruz?	15
Dünya ve Türkiye Tahlilleri Üzerine Eğilmek	18
Kavram Kargaşası Kısacasında	
Gerçeği Su Yüzüne Çıkarmak	19
Solun Toplumsallaşmasındaki Engelleri Aşmak	22
BANA DAİR... BİR DEĞİŞİMİN ANATOMİSİ	25
BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ!	32
1. Ankara'da Tütünde Devlet Tekelinin Kaldırılması Paneli	33
2. Mamak Askeri Cezaevinde Çifte Standart.....	35
3. İlhan Selçuk'a Gözaltı, Gözaltı Sonrası Sol	36
4. Devrimci Ahlak.....	38
5. Can Yücel ile Hacıbektaş Yolculuğu	38
1. Bölüm: YÜZSÜZ ELMUT	41
A. ELMUT ile HAVET'İN KARDEŞLİĞİ	41
B. SAMET BEHRENGİ ve KÜÇÜK KARABALIK.....	44
C. ÇAĞIMIZIN ŞAİRLERİNE ve SANDOR PETÖFİ	46
D. ELMUT'A KARŞI NE YAPMALI?	48
1. SOLDA YAŞAM BİRLİĞİ,	
ASGARİ MÜŞTEREKLER ve MUTABAKATLAR	48
2. SOLDA ÖNDERLİK, DESTEK ve	
YAMANMA GÖRÜNTÜLERİ	51
3. CAN ALICI YAŞANMIŞ ÖRNEKLER.....	53
a. Giresun'da Orman Direnişi.....	53
b. Burdur'da SEK'e Bağlı Süt İşleme Fabrikasında Grev.....	55
c. Karadeniz'de Fındık Üretimi.....	56

2. Bölüm: ÇAKMA MARKSİST SOSYALİSTLER.....	59
A. YAZI YAZMANIN BİR YARARI VAR MI?	59
B. GEÇMİŞE SEYAHAT.....	60
C. GELİŞİM Mİ DEĞİŞİM Mİ?	
BİLİM VE FELSEFENİN KARDEŞLİĞİ.....	63
D. DÜNDEN BUGÜNE YAŞANANLARIN SEYİR DEFTERİ.....	66
1. 24 OCAK 1980 KARARLARI ve SOL.....	67
2. AKP DÖNEMİNDE VİTES BÜYÜTEN EMPERYALİZMİN NEOLİBERAL POLİTİKALARI	70
3. GENÇLİĞE BÜYÜK GÖZALTI.....	76
4. SOLUN AYDINLANMACI CUMHURİYET DÜŞMANLIĞI....	77
5. ÇAKMA MARKSİST SOSYALİSTLERİN KALPAZANLIKLARI ve SAHTEKÂRLIKLARI	80
3. Bölüm: SİYASET NASIL YAPILIR?.....	88
A. İDEOLOJİ ve SİYASET	90
B. İDEOLOJİ ve ANLATIM GÜCÜ.....	93
C. SİYASET ve GERÇEK.....	94
D. GEÇMİŞ-GELECEK ve SİYASET	96
1. SIKINTILI BİR DOKTORA ÖĞRENCİSİ	97
2. SIKINTILI BİR KENT YOKSULU	98
E. ÖZGÜL İDEOLOJİYE GİRİŞ	99
1. AKP İKTİDARININ DEVAMINDA GERÇEKLEŞTİRİLEN POLİTİKALAR:.....	100
2. İKİNCİ İMAM GAZALİ VAKASI ve SESSİZLİK KÜLTÜRÜ	101
3. EMPERYALİST KAPİTALİZME ve FAŞİZME KARŞI CEPHELEŞME SORUNU: KÜRTLER ve ULUSALCILAR!	103
4. Bölüm: YOL AYRIMI	108
A. YOL AYRIMI I: RODRİGO	108
B. YOL AYRIMI II: PONTECORVO	117
1. PONTECORVO	117
2. QUEİMADA ve JOSE DOLARES.....	118
3. KURTULMAK VARKEN ÖLÜMÜ SEÇEREK GELECEĞE YOL AÇMAK İSTEYENLER	121
4. JOSE DOLARES'TEN GEÇMİŞE YOLCULUK: SOKRATES... 121	
5. JOSE DOLARES'TEN GELECEĞE YOLCULUK:	

MAHİR ÇAYAN.....	123
6. MAHİR'İN GELECEĞE YOLCULUĞU	126
7. ÖLÜMLE RANDEVU: KIZILDERE, GELECEĞE AÇILMAK İSTENEN KAPI.....	129
8. DÜĞÜNLE GELEN ÖZÜR BORCU	130
C. YOL AYRIMI III: ANGELOPOULOS	131
1. GEÇMİŞİN ŞİMDİKİ ZAMANI	131
2. UZUN BIÇAKLAR GECEŚİ.....	136

5. Bölüm: TOPLUMSAL ÇÜRÜME-SOSYALİST SOLUN ERİME SÜRECİ..... 140

A. TAPELERLE BAŞLAYAN, SEÇİMLE DEVAM EDEN SÜREÇ....	140
B. SEÇİMDEN SONRAKİ SÜREÇ.....	142
C. TÜRKİYE SİYASETİNDE ABD GERÇEĞİ.....	143
D. BUGÜN DÜNDEN BELLİYDİ, YARIN DA BUGÜNDEN	149
E. TOPLUMSAL ÇÜRÜME.....	153
F. SOSYALİST SOLUN ERİME SÜRECİ	156

6. Bölüm: ÖRGÜTLENME 164

A. NEDEN ÖRGÜTLENMELİ?	164
1. GEZİ DİRENİŞİ'NİN ÖNEMİ ve ÖRGÜT ZAAFİYETİ.....	164
2. GEZİ DİRENİŞİ'NİN ARTÇILARI: "KİMLİK" TEN "SINIF" A YÖNELİŞ.....	165
3. ÖRGÜT OLMAYINCA.....	166
4. PARİS KOMÜNÜ'NÜN ÖĞRETTİKLERİ: TROÇKİ'NİN ANALİZLERİ.....	167
5. YENİDEN LENİN	171
B. NASIL ÖRGÜTLENMELİ?	172
1. DEVRİMCİ ÖRGÜTLENMENİN ŞARTLARI	173
2. LENİN-ROSA LUXEMBOURG POLEMİKLERİ	174
3. DEVRİMCİ MÜCADELEDE ANA PERİYOT-ARA PERİYOT	176
a. <i>Parti Devleti</i>	178
b. <i>Çürükçül Toplumsal Tabaka</i>	178
c. <i>Tapınan Topluluk</i>	179
d. <i>ABD Gerçeği</i>	180
e. <i>Muhalefet Niyeti</i>	182
f. <i>Örgütsüzlüğün Rakamsal İfadeleri</i>	183

g. Ne Yapmalı, Nasıl Yapmalı?	184
h. Antiemperyalist Hedefin Birinci Ara Periyodu.....	186

7. Bölüm: HALKA ULAŞMANIN YOLLARI VE DEĞİRMENDE YOĞURT ÖĞÜTENLER 189

A. BİRİNCİ ÖRNEK: YANIMIZDA OLMAK BİZDEN OLMAK DEĞİLDİR	189
B. İKİNCİ ÖRNEK: ÇELİŞKİYİ YAKALAMAK.....	190
C. ÜÇÜNCÜ ÖRNEK: AYDIN ESTETİĞİ ile EZİLENLERİN ESTETİĞİNİN SENTEZİ	192
D. DÖRDÜNCÜ ÖRNEK: DÜRÜSTLÜK ve YARATILAN GÜVEN	193
E. BEŞİNCİ ÖRNEK: HALKA ULAŞMANIN DEVRİMCİ YOLU ...	195
F. KISA KISA DEĞİNMELELER	198
1. GERÇEK HER ZAMAN HALKTAN YANADIR	198
2. TARİHİ, DEVRİMCİLER YAZMALI, YAZAMAZLARSA.....	200
3. HETEROJEN TOPLUMLARDA HALKLARA ULAŞMANIN ZORLUKLARI.....	200

8. Bölüm: MEHDİ GELMEYECEK 202

A. SİYASET NEDİR?	204
B. DÜNYAYI DEĞİŞTİRME SANATI	206
C. DEĞİŞİM (DEVİRİM) İLE İYİLEŞTİRME (REFORM) BİRBİRİNE KARIŞTIRILMAMALI	208
D. DEĞİŞİMİ KİMLER GERÇEKLEŞTİRİR?	210
E. TÜRKİYE'DE SİYASET GENEL KARAKTERİ.....	211
F. YAŞAMA HAKKI.....	213
G. HALKA ULAŞMANIN YOLLARI.....	215

SONSÖZ..... 223

ÖNSÖZ

Düşünmeye çağrı

Hakkı Zabcı'nın bu kitaptaki yazıları öncelikle bir düşünme çağrısıdır. Eksikliğini en çok çektiğimiz konu budur. İnsanlarımız ne yazık ki çoğu kez "görünen" ile "gerçek" arasındaki farkı düşünmemekte, hatta görmek bile istememektedir, çünkü bu rahatsız edici ve huzur bozucu bir şeydir. Ne var ki bundan kaçındıkça toplumcu kesimler (veya bu iddiayı taşıyanlar) çıkmaza daha çok gömülmektedir.

Bu yazılar okuyana hazır bir sonuç ya da kalıp sunmaz. Tam tersine kalıpları kırmak, buzluklarda dondurulan fikirleri canlandırmak için kaleme alınmıştır. Bunlar çözümlenip tartışılırken oluşacak zarar ziyan ise kayıp değil, kazanç olacaktır. Ancak daha büyük amacı, buzluktan fikir çıkarıp yeniden tartışmaya sunmak değil, konuları bütünü içerisinde yeniden düşündürmektir. Keza, katılmadığınız fikirleri de sizi konuları tekrar ele almaya itecektir. Ve burada ifade edilen görüşlerin hepsiyle mutabakat beklenmez. Esasen bu kadar çok görüşün yer aldığı bir seri yazıda bu olanaklı da değildir. Ama konular üzerinde düşünülmesi beklenir.

Edebiyat tadında siyaset

Bizde edebi gazetecilik diye adlandırılan yazı biçimi çok nadirdir. Halbuki bazı ülkelerde pek makbuldür. Edebi, kısa

hikâye tarzında toplum yazıları kaleme alınır. Daha bir keyifle okunur. Hakkı Hocamız ise yazılarında siyaseti edebileştirme başarısını gösteriyor, daha doğrusu edebiyat tadında siyaset yazıyor. Bize toplumun her kesitinden gerçek insanların gerçek hikâyelerini anlatıyor. Zenginleştiriyor. Bunlar siyaseti teorik ve kuru laf kalabalığından çıkarıp yaşayan bir şey haline getiriyor. Dünyaya indiriyor.

Yakın tarihimiz

Yakın tarihimizi (bile) bilmiyoruz. Yüzeysel laflar arasında gerçekler ve yalanlar birbirine dolanıyor, genç nesiller ne olup bittiğinin ancak karikatürünü okuyor. Bu nedenle bir türlü kafalarını toplayamıyorlar. Büyük bir dezenformasyon içerisinde ayakta kalması gereken bazı nirengi noktaları var. Bu kitap bu nirengi noktalarının bir kısmını gösteriyor.

Elbette ki, herkes okuduklarından seçici algılama yoluyla farklı şeyler öğrenir veya hiç öğrenmez. Bu, herkesin geçmiş zihin yolculuklarına bağlıdır. İçinde bulunduğumuz inkârcılık çağında nirengi noktaları çok daha önemli hale gelmektedir.

Samimiyetsizliğin sergilenmesi

Bu yazıların en önemli özelliği nedir diye sorarsanız, hiç tereddütsüz yanıtım “entelektüel dürüstlük” ve “samimiyeti” olacaktır. Günümüzde çok zor bulunan bir özelliktir bu, özellikle de insanların en başta kendilerine karşı samimi olmadıkları düşünülürse. Bir nevi «gerçeklerden kaçış durumu» yaşanmaktadır. İşte bu yazılar söz konusu ortamda daha büyük bir değer kazanmaktadır çünkü samimiyet büyük bir istisna haline gelmiştir. Halbuki bu, toplumcu yaklaşımın olmazsa olmazıdır. Şayet «Pekâlâ samimi olanı gördük ama samimi-

yetsizler kim?" şeklinde bir soru olursa, burada onun da yanıtları kolayca anlaşılır.

Halkı anlamamak

Ülkemizde toplumculuk daha çok halkı kullanarak güç kazanma anlayışı, bir iktidar sorunu olarak algılanmıştır. Tarihi geleneğimiz budur ve solcular da bundan kopmamıştır. Söz konusu yaklaşım sol hareketlerin çıkmazlarda saplanıp kalmasındaki nedenlerden birisidir ve sonuncusu da değildir. Bunun yol açtığı bir başka felaket de gerçeklerle ilgisi olmayan hayali bir "halk kavramı" yaratıp, buna inanır gibi yapmaktır. Tabii, bununla bağlantılı halk dalkavukluğunu da ihmal etmeyelim. Hakkı Zabcı'nın yazıları insanlarımızdan gerçek kesitler verirken hem halkı kullanma, hem de halk dalkavukluğu şeklinde tezahür eden hatalara dikkat çekmektedir ki, bu, gelecekteki yeni toplumsal hareketler için son derece kıymetli bir ders ve tecrübe aktarımı sayılmalıdır. Onda, bir çoğumuzda olmayan bir halk taktirini de çok canlı olarak görürüz ve bu, bize niçin toplumcu olduğumuzu hatırlatır. Ayrıca yurtsever olmayan toplumculuğun ne kadar sahte olduğunu hem nazariyatı hem de örnekleriyle ortaya koyar.

Siyasetin tabiatı üzerine

Siyasetin tabiatı üzerine birçok farklı ve doğru önerme vardır. Bu yazılarda bizim açımızdan çok önemli bir tanesi öne çıkar. Şöyle demektedir: «Siyaset bakır döver, hasır örer gibi hüner ve zanaat işidir.» Bu çok önemlidir çünkü ülkemizde siyaset sokağa çıkıp bağırarak, şikâyeti olanları, ya da öyle varsayılanları harekete geçirmekle ilgili bir şey olarak algılanmaktadır. Bu ilkel anlayışla sol tek bir ciddi adım bile atamaz. Bu yaklaşımda bağırıp çağırır evine dönersin ve hiçbir şey olmaz. Niye olsun ki? Siyaset sabırla, bazen nesiller boyu ha-

zırlanmak, çalışmaktır. Zeytin fidesi dikmek gibidir. Esas verimi iki nesil sonrası alacaktır ama sen gene de çalışırsın aynı hevesle.

Devrimcilik üzerine

Günümüzde çoğu kişi için devrimcilik sadece lafta kalmış bir şeydir. O kadar ki, karşı-devrim için çalışan sol liberaler bile sözde “devrimcilik” iddiasındadır. Ne devrimi, neyin devrimi, kimin devrimi? Bunlar tanımlanmadığı için boş laflar haline dönüşmüştür. Halbuki devrimcilik sadece bir kendini tanımlama işi değil, yazıda aktarıldığı şekliyle “bir ruh, bir coşku bir yurtseverlik duygusudur.” Bunun yanı sıra bir dizi temel değere sahip olmaktır. Geçmişin devrimcileri günümüzde ezici çoğunluğuyla doğrudan veya dolaylı olarak emperyalizmin yörüngesinde liberal gerici hizmete girmişse bunun nedeni hem ruh hali, hem de değerler açısından yoksunluk içerisinde olmalarıdır. Halbuki toplumculuk kültürü oluşmamış diyemeyiz, ama bu kültürü esaslı şekilde benimseyenler, dolayısıyla koruyabilenler çok az sayıdadır. İnsanlar ne yazık ki derin zaafı içerisinde, zihinlerini kapitalizmin ve her alanda dezenformasyonun etkisine karşı koyacak şekilde geliştirmemiştir. Değerler sistemi hızla dağılıp erimiş ve yerini yıkıcı etkilere terk etmiştir. Hakkı Zabcı'nın yazıları bu bağlamda daha da önem kazanmaktadır.

Gelecek nesillere (ve geçmişte kalanlara) borcumuz

Gelecek nesillere ve yitirmiş olduğumuz kardeşlerimize karşı borcumuzu hiç değilse olup bitenleri doğru aktararak bir nebze ödeyebiliriz. Bu yazılar, başka şeylerin yanı sıra bu amacın küçük de olsa bir kısmını gerçekleştirmiştir. Burada yakın tarihimizle ilgili çok önemli bilgi ve değerlendirmeler

yer alıyor. Bunun süreceğini ummak istiyor ve önem veriyoruz çünkü, bilenler aktarmazsa yeni nesiller uyduruk şeyleri öğrenmeye devam edecek.

Yol ayırımı

Nihayet, bu yazıların anlamı sayılabilecek olan arayışlar ve yol ayırımı konusuna değinmeliyiz. Bu yol ayırımı en azından otuz yıl önce net bir şekilde ortaya konmuştu. Ne var ki Hakkı Zabcı, siyaseti yakından izlemesine ve birçok çabaya katılmasına rağmen herhangi bir beklentisi olan profesyonel bir siyasetçi değildir. Kendi bağımsız tavrı içerisinde liberal ve teslimiyetçi çizginin etkinliğini kırma hedefinde (bazı istisnalar dışında) yalnız bırakılmıştır. Birçok durumda, onun doğru söylediğini bilen ama çevrelerinin etkisinden kopmayan eski arkadaşlarının çoğundan da destek görmemiştir. Yani işler o kadar kötü ve çirkin gelişmiştir. Heyhat, bilenlerin siyasi hırsı yoktu ve siyasi hırsı olanlar da iddia ettikleri ahlaka sahip değillerdi. Türk solunun trajedisindeki ana temalardan birisi de budur. Aslında bunun kökleri 70'lerin ortalarına kadar gider. Yaklaşan felaketleri görenler bunun gereklerini yapmayanların karşısına dikilmediler. Cesur olmadıkları için değil, yeni hizipler yaratmak istemedikleri için. Ve belki de çok şey fark etmezdi, çünkü bunu anlayacak kişilerin sayısı zaten çok azdı. Her durumda artık bu sadece spekülasyon konusu olabilir. Yol ayırımını ertelemenin bir kıymet taşımadığı da en azından yirmi beş yıl önce anlaşıldı ama artık düzenbazlık hakim olmuş, biatçılar da liderlerin çevresinde yeni savunma kuşakları oluşturmuştu.

Değerin bilinmesi

Burada kaleme alınanlar sadece öğrenmek isteyenler için değer taşır. Bu nedenle değeri giderek artacak olan yazılardır. Umarım beğeneni kadar karşıtı da çok olur, çünkü ne kadar çoksa, o kadar hedefine ulaşmış demektir. Öte yandan arayışlar konusunda bir gecikme varsa, bunun sorumluluğu büyük ölçüde yeniden başlama cesareti gösteremeyen biat sahiplerinde ve biat ettikleri kişilerdedir. Sonuçta, alternatif üretebilenler bağımsız düşünebilecek olanlar arasından çıkacaktır.

Mehmet Tanju Akad

GİRİŞ

Toplumsal mücadelede devrimci önderlik **“gerek şart”** ise devrimci önderliğin arkasındaki halk da **“yeter şart”** tır. Birisinden birisi olmazsa kalıcı sonuç doğamaz. Halk deyince, tarihi belirleyen, kafamızdaki tarihi yapan, en azından düşüncemizde şekillendirdiğimiz mücadeleyi veren halkı anlamalıyız.

Siyaset mi Yapıyoruz;

Yoksa Siyaset Yaptığımızı mı Sanıyoruz?

Yirmi beş sene kadar önce haftalık bir dergi projesinin üstesinden gelememenin yarattığı düş kırıklığıyla **“Türkiye Sorunları Kitap Dizisi”** nin çıkmasına katkıda bulduk. O zaman yapılan tartışmalarda, **“halka ulaşmanın yollarını aramak”** yönündeki öneri **“önce mevcudu toparlamak lazım”** diye eleştirilmişti.

Gel zaman git zaman, daha birkaç hafta önce, yine, benden küçük genç bir arkadaşımın aynı minval üzerine tartışırken, **“Önce mevcudu toparlamak lazım”** ifadesiyle karşılaşınca deliye döndüm; **“Ulan, bu ne toplanamaz mevcutmuş, yirmi beş senedir toplanamıyor!”** demekten kendimi alıkoyamadım.

“Mevcuttan bir şey olur mu, olursa ne gibi bir şey olur?” diye kendime defalarca soruyorum, ama kendi soruma kendim yanıt veremiyorum. Sizlere sormak gereğini duyuyo-

rum. “Gerçekten mevcuttan bir şey olur mu ya da mevcut, politika üretebilir mi?

Kuruçeşme toplantılarından başlayarak, **çıkış yolu** tartışmaları bugüne kadar sürdü, sürmeye de devam edecek. Çünkü çıkış yolu hâlâ bulunamadı. Bu doğrultuda partiler kuruldu, grup mutabakatları yapıldı, kendini üretmek yerine Kürt Hareketinin yedeğine takılarak var olma yolunu seçenler oldu, mutabakatlar dağıldı, “**çatı’laşmalar**” başladı ve HDP kuruldu...

ÖDP sürecinde denenen fakat başarılı olamayan mevcudu toplarlama süreci, şimdilerde **Birleşik Haziran Hareketi** kapsamında yeniden deneniyor. Toplumsal mutabakatlar yerine genişletilmiş grup ve birey mutabakatları deneniyor. Sonu iyi olur temennisiyle....

Politika üretememek, solun örgütlenmesinde sadece heyecan ve coşkunun sönmesine, karamsarlığın ve isteksizliğin artmasına neden olmakla kalmaz; daha da vahimi, önce yapay ayrılıklara, akabinde peş peşe yok oluşlara yol açar. Mevcut kof yapılanmalar, son ferdi ortadan kalkıncaya kadar varlıklarını tüketirler ve sözde örgütlenmelerini yok ederek kısa ömürlerini tamamlarlar. Daha da acısı, tükenenlerin, inatla varlıklarını sürdürürebilmek için tekrar sahne aldıkları siyaset arenasında yine aynı hazin sonu yaşadıkları, kalıcı olabilmek için ne yapılması gerektiği konusunda hiçbir çağdaş yaratıcı çabaya giremeyip yine önceden saptanmış kalıpların içini doldurmakla yetindikleri görülmekte...

Açık olan şu ki, bugünün Türkiye’inde sol siyasetin toplumsallaşamadığı, kast hâline gelen “**mevcut solcular**”ın ve onlara “**takılanlar**”ın ancak kendilerini örgütleyebildikleri; partileşme yerine kulüpleşmenin doğurduğu dar siyaset kaosuna sürüklendikleri gözlenmektedir. Sözün Türkçesi, sol, si-

yaset üretememektedir.

O halde, nedir siyaset?

Siyaset, zaman akışı içinde kendi ülkelerinde ve dünyada oluşan somut olaylar, **değişimler**, kurulan **yeni dengeler** arasındaki illiyet bağına algılayan ve doğru değerlendiren; olayların ve değişimlerle kurulan yeni dengelerin arasındaki bağlantıları sorgulayan ve taraf oldukları kesim adına çözümlenmeye çalışan; aidiyet bağlamında **iktidarı hedefleyen** ve de bunun için **strateji** belirleyen bir düşünce ve eylem biçimidir. Bir sanattır. Bir ustalıktır.

Ustalık, halkın iktidarı yolunda uygulanabilir politikalar üretmekle ölçülür. Bu da **siyasi yaratıcılıktır**.

Siyasi yaratıcılık ile **zaman** arasında yaşamsal bir bağ vardır. Deriz ya, **mutlak olan tek şey değişimdir**; başka hiçbir şey mutlak değildir. Bugün dünden, yarın da bugünden farklı olacaktır. Hatta bizlerin de geçmiş organizmalarımızla bugünkü organizmalarımız farklıdır: Çağdaşlığı liberalizm diye yorumlayan kimi eski solcular, liberalleşerek sisteme entegre olurlarken; çözümlenemeyen eskinin argümanlarıyla bugünü değerlendirmeye çalışan ve bu nedenle çözümsüzlüğe çakılıp kalanların da tükenme sürecine girdiklerini izlemek tarifi zor bir hüznü yaşatmakta bizlere.

Bir siyasi örgütlülüğün önemi onun devamı ile doğru orantılıdır. Siyasette devamlılık, zamanı sürekli yakalamakla ancak mümkün olabilir. Zamanı yakalamak da devrimci önderliğin çok yönlü gücüyle, yani, hem teoride hem de pratikteki etkinliğiyle ancak mümkün olabilir.

Dünya ve Türkiye ölçeğinde yaşanan/yaşanacak olan köklü değişikliklerin oluşturduğu/oluşturacağı yeni dengelerin belirlediği/belirleyeceği emperyal dünyanın kendini yeniden üretme sürecine sosyalistlerin müdahil olmayı

işlevsel hâle getirip sürekli kılması, devrimci siyasetin vazgeçilmez ve ertelenemez temel özelliğidir. Zamanı yakalayamazsanız, sürece müdahil olamazsınız.

Sürece müdahil olabiliyorsanız, ancak o zaman, siyasi önderliğiniz siyasi otoriteye dönüşebilir.

Dünya ve Türkiye Tahlilleri Üzerine Eğilmek

Siyasetin güncel boyutundaki yeni dengeleri, yani, toplumsal, ekonomik ve kültürel değişimleri tahlile çalışıp; **siyasetin ideolojik boyutuna** katkıda bulunmak, başka bir deyişle ideolojik netliğe gitme yolunu açmak **amaç, ilke, strateji ve taktik** belirlemenin ipuçlarını verecektir.

Yakalayacağımız “**zaman**”ı objektife doğru yansıtabilirsek “**strateji**” belirlemede rol oynayacak doğru politikaları belirlemek de mümkün olacaktır.

Bu doğrultuda yapılacak çalışmalar beraberinde, emperyalizmin yeni politikalarını, neoliberalizm gibi, irdelemeyi de getirecektir. Türkiye açısından önemi yadsınamaz Ortadoğu ile başta ABD olmak üzere emperyalist ülkelerin bölgedeki tasarruflarının açığa çıkartılması; bu tasarruflarda Türkiye'nin siyasi iktidar vasıtasıyla üstlendiği görevin deşifre edilmesi, böylelikle mümkün olacaktır.

Statik yaklaşımlardan kaçınılmalı, yani, önceden düzenlenmiş şematik kalıplara itibar edilmemeli. İzlenecek yol, “**dinamik yaklaşım tarzı**” olmalıdır. Hedef, mevcudu onarmak değil, onu değiştirmenin yollarını aramak olmalıdır. Bunun için, statükonun kalıplarının kırılması; mevcut sistemin kendini yeniden üretmek için sakladığı, tahrif ettiği “**yaşam parçacıkları**”nın bulunması; bunların bütünleştirilerek bir sonuç çıkartılması üzerine durulması gerekir.